Lietas Nr.C40171215
Lietas arhīva Nr.C-0446-16/1

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Ventspils tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Lucava
2016.gada 11.februārī izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs 2015.gada 21.decembrī cēlis tiesā prasību pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam valstī noteiktajā minimālajā apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka kopdzīves laikā pusēm 2009.gada 28.augustā dzimis dēls /pers.D/. Atbildētāja 2013.gada augustā pameta kopīgo dzīvesvietu un kopš tā laika bērns atrodas prasītāja aprūpē. Atbildētāja par bērnu no 2013.gada beigām nav interesējusies un uzturlīdzekļus labprātīgi nemaksā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

Rakstveida paskaidrojumos atbildētāja norāda, ka kopdzīves laikā ar prasītāju algotu darbu strādājusi tikai viņa. Pārtraucot kopdzīvi visus sadzīves priekšmetus atstājusi prasītājam. Bērnu prasītājs nav devis un liedz tikšanos. Nesaprot, kāpēc celta šī prasība, jo bērnam pirkusi apģērbu, spēles, grāmatas. Lūdz civillietu izskatīt tiesas sēdē, lai varētu izmantot Civilprocesa likuma 9., 15.un 93.pantā garantētās tiesības.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmai daļai tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu rakstveida procesā, jo nav konstatējami apstākļi, kas norādītu uz nepieciešamību rīkot tiesas sēdi. Rakstveida process pilnībā nodrošina atbildētājai iespēju realizēt savas civilprocesuālās tiesības un pienākumus, iesniedzot paskaidrojumus un pierādījumus.

Motīvu daļa

Novērtējusi iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

No dzimšanas apliecības redzams, ka puses ir 2009.gada 28.augustā dzimušā /pers.D/ vecāki (lietas 8.lapa).

Civillikuma 177.pants uzliek par pienākumu abiem vecākiem rūpēties par savu bērnu un to aprūpēt, nodrošinot viņa uzturēšanu. Civillikuma 179.pants noteic vecāku pienākumu samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt un neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts noteic, ka minimālie uzturlīdzekļi no bērna piedzimšanas līdz 7 gadu vecumam ir 25% no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet turpmāk līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30% no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas. Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" minimālā mēneša darba alga valstī līdz 2015.gada 31.decembrim bija 360 EUR. Saskaņā ar 2015.gada 24.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.656 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" minimālā mēneša darba alga valstī no 2016.gada 1.janvāra ir 370 EUR.

Tiesa nodibināja, ka lietā nav strīda par to, ka bērns atrodas prasītāja ikdienas aprūpē un atbildētāja nemaksā uzturlīdzekļus. Tā kā prasītājs lūdz piedzīt uzturlīdzekļus valstī noteiktā minimālā apmērā, kas ir abu vecāku bezierunu pienākums, tiesa nevērtē viņu mantisko stāvokli.

Saistībā ar atbildētājas iebildumiem tiesa norāda, ka strīdi par bērna aizgādību un saskarsmes tiesību izmantošanas kārtību risināmi starp vecākiem, bet, ja tas nav iespējams – bāriņtiesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētājas valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva 166,13 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,97 EUR apmērā, nosakot šajā sprieduma daļā termiņu labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-193., 204.[1], 250.[25], 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, līdzekļus /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam sākot no 2015.gada 21.decembra līdz 2015.gada 31.decembrim ik mēnesi 90 EUR (deviņdesmit *euro*) apmērā, bet no 2016.gada 1.janvāra – 92,50 EUR (deviņdesmit divi *euro* 50 centi) apmērā, taču ne mazāk kā, taču ne mazāk kā 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz b7 gadu vecumam, bet turpmāk - 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai.

Uzturlīdzekļi maksājami /pers. A/ kontā: /konts/, AS "Swedbank".

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 166,13 EUR (viens simts sešdesmit seši *euro* 13 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,97 EUR (pieci *euro* 97 centi) apmērā.

Noteikt sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Maksājuma apliecinoši dokumenti jāiesniedz Ventspils tiesā.

Valsts nodeva maksājama:

Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138

Saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV55TREL1060190911200

Iemaksas mērķis: valsts nodeva (atbildētājas vārds, uzvārds, lietā Nr.C40171215).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316,

Saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000

Iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (atbildētājas vārds, uzvārds, lietā Nr.C40171215).

Spriedumu var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, ja pastāv kāds no šā likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Ventspils tiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma, t.i. no 2016.gada 11.februāra.

Tiesnese S.Lucava